

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๙ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๘ มูลค่าข่าว ๑๖๘,๓๐๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ฝันของนักดนตรีข้างถนน

บางกอกเกียน
bangkokian@matichon.co.th

วารสารเล่มหนึ่งที่พิมพ์ออกจำหน่ายเป็นรายเดือนฉบับที่ 19 แล้ว น่าจะเรียกว่าวารสารเฉพาะทาง ด้วยเหตุที่นำเสนอเรื่องเพลงและดนตรีเป็นหลัก ทั้งชื่อภาษาไทยระบุไว้ว่า “วารสารเพลงดนตรี”

ชื่อภาษาอังกฤษคือ MUSICJOURNAL เจ้าของคือ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล บรรณาธิการบริหารคือ **สุกรี เจริญสุข**

เป็น **ดร.สุกรี เจริญสุข** ผู้บุกเบิกการดนตรียุคใหม่ให้กับวงการดนตรีคลาสสิก ชักชวนให้น้องหนูเข้าเรียนวิชาการดนตรีอย่างเป็นทางการ มีที่ทางให้ทั้งฝึกซ้อมและแสดงเป็นประจำ รวมถึงการจัดหาทุนให้ผู้เรียนมีโอกาสดูเรียนถึงระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และอาจต่อเนื่องถึงปริญญาโท กับปริญญาเอก ทั้งที่มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

เช่นเดียวกับ ดร.สุกรี ที่สำเร็จปริญญาเอกจากเมืองนอกเมืองนา ก่อนนำดนตรีกลับมาให้พวกเรคนไทยได้ตื่นตัวและเรียนรู้เรื่องการฟังดนตรีมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้า (ผู้เขียน) เคยกล่าวถึง ดร.สุกรีมาหลายครั้งหลายหน โดยเฉพาะความพยายามที่จะให้นักดนตรีคนไทยมีโอกาสดูไปแสดงฝีมือเล่นดนตรีในวงระดับโลก และมีความพยายามนำวงดนตรีคลาสสิกเข้ามาแสดงในเมืองไทย

ที่สุดคือจัดที่ทางสำหรับการแสดงดนตรีระดับโลกให้เกิดขึ้นในประเทศไทย คือ อาคารมทิลลิตทาคาร

ก่อนเลยไปถึงอาคารดนตรีสมบูรณแบบมารู้จักกับ วงคาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข ก่อนปะไร

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี นำเสนอประวัติของ ดร.สุกรี เจริญสุข โดยสังเขป ดังนี้

ดร. สุกรี เกิดที่อำเภอเข็ญใหญ่ จ.นครราชสีมา เมื่อ พ.ศ.2495 ปีตามี

อาชีพเป็นครู และเป็นนักร้องเพลงบอก อันเป็นคนตรีพื้นบ้านของภาคใต้ ดร.สุกรีจึงมีความคุ้นเคยกับดนตรีมาตั้งแต่เด็ก

เมื่อเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เริ่มเล่นดนตรีกับวงโยวาทิต จนได้เป็นหัวหน้าวง จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านการศึกษามาจากวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยทักษิณ)

จบการศึกษาเมื่อ พ.ศ.2518 เข้ารับราชการเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษมระหว่างนั้นรับงานเล่นดนตรีตามร้านอาหาร ย่านพัฒนาพงษ์และเมืองพญา

ดร.สุกรีชื่นชอบเครื่องดนตรีแซกโซโฟนเป็นพิเศษ จึงเดินทางไปศึกษาวิชาดนตรีที่สหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ.2521 หลังกลับจากศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยนอร์เทิร์นโคโลราโด รัฐโคโลราโด สาขาเล่นและสอนแซกโซโฟน พ.ศ.2528 บรรลุเป็นอาจารย์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อกลับมาจากการศึกษาปริญญาเอกเป็น ดร.ใหม่ ๆ ดร.สุกรีกับเพื่อนนักดนตรีอีกสองสามคน เริ่มนำวิชาที่ร่ำเรียนคือการเป่าแซกโซโฟนมาตั้งวงข้างถนนในรูปแบบ “ทริโอ” จากเครื่องเป่า พร้อมเปิดกล่องเครื่องดนตรีรองรับการบริจาคเงินจากผู้ผ่านไปมา บ้างนำเงินใส่ลงในกล่องนั้น แล้วเดินจากไป บ้างหยุดฟังสักพักก่อนนำเงินให้บ้างยืนฟังกระทั่งจบเพลงหนึ่ง

อ.สุกรีกับพวกไปแสดงดนตรีข้างถนนหลายแห่ง กระทั่งมีผู้คนสงสัยว่า ใครว่าแต่งตัวก็ดี เครื่องดนตรีก็ดี รวมทั้งเพลงที่เล่นแม้เป็นกบฏบรรเลง แต่เป็นเพลงที่ไพเราะทั้งเพลงไทยและสากลประเภทคลาสสิก จนนักข่าวอดไม่ได้ที่จะนำเรื่องของอาจารย์มาเสนอเป็นข่าว เป็นที่รู้จักในหมู่นักดนตรีและคนทั่วไป

ขณะเดียวกันนั้น อาจารย์ยังเป็นผู้ก่อตั้งวงดนตรีคลาสสิกเยาวชน ดร.แขก เขมเบอร์ ออเคลสตรา เป็นผู้จัดรายการดนตรีคลาสสิกที่สถานีวิทยุจุฬาฯ และเปิดร้านซ่อมเครื่องดนตรี และโรงเรียนสอนดนตรีชื่อ “Dr.Sax” ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสอน

ดนตรีเอ็อมอาร์บี

รศ.ดร.สุกรี เจริญสุข คือผู้ก่อตั้งวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ เป็นผู้อำนวยการและคณบดีในที่สุด ทั้งยังเป็นผู้ทำฝันให้เป็นจริงจากการเสนอมหาวิทยาลัยมหิดลให้สร้างหอประชุมดนตรีมทิลลิตทาคาร

